

Wydarzenie z okazji stulecia pedagogiki waldorfskiej
U źródeł pedagogiki waldorfskiej: poznanie człowieka

18.05.2019r.

Austriackie Forum Kultury, Warszawa ul. Prózna 7/9

Program

14.00 rozpoczęcie

14.15 wykład: dr Jörg Soetebeer

15.30 przerwa

15.45 wykład: Tomasz Mazurkiewicz

17.00 informacje o wystawie: Iwona Stypułkowska

18.00 zakończenie

Wykład: dr Jörg Soetebeer

Goethe o doświadczaniu siebie i świata oraz *ogólna wiedza o człowieku* w ujęciu pedagogiki waldorfskiej

Po 100 latach istnienia pedagogiki waldorfskiej jedno z kluczowych pytań brzmi: jakim wyzwaniem musi sprostać kształcenie skierowane ku przyszłości. Istotne inspiracje dla koncepcji pedagogiki waldorfskiej Rudolf Steiner czerpał z literackich i naukowych dzieł Johanna Wolfganga Goethego. Po 100 latach dobrej praktyki, w 2019 roku, pierwowzór i idea pedagogiczna mają nadal ogromny potencjał. Dla skierowanej ku przyszłości nauki zajmującej się edukacją podejście Goethego oferuje zdumiewająco współczesny model, który ze względu na jego znaczenie dla przyszłości powinno się rozważyć, wychodząc od Steinerowskiego sposobu myślenia.

Wykład: Tomasz Mazurkiewicz

Nowoczesne całościowe poznanie człowieka w duchu J.W. Goethego

J.G. Goethe wniósł ważny, choć rzadko rozumiany i doceniany, wkład w poznanie przyrody nieożywionej (prafenomen), świata roślin (praroślina) i świata zwierząt (typ zwierzęcy). Kolejnym krokiem jest poznanie człowieka. Jak powinno ono wyglądać, aby pozostać w zgodzie z poprzednimi trzema, tzn. wynikać z tej samej postawy poznawczej?

Wykład będzie próbą odpowiedzi na to pytanie.

Wystawa „Między światłem a ciemnością” przygotowana przez Iwonę Stypułkowską

Na wystawie przedstawione zostaną reprodukcje prac kilkunastu malarzy, dla których podstawą twórczości stała się *Nauka o barwie* Goethego rozwinięta na początku XX wieku przez Rudolfa Steinera. Goethe pokazał, że barwy powstają w wyniku oddziaływania ciemności i światła, traktowanych jako równorzędnie aktywne zasady działające w przyrodzie. Wyodrębnił dwa wzajemnie biegunowe *prafenomeny* odpowiedzialne za powstanie barw. Konsekwentnie badał dwa związane z nimi widma barw pryzmatycznych: jedno z zielenią w środku – znane Newtonowi – i drugie z purpurą w środku. Pozwoliło mu to zbudować zamknięte koło barw, zwane *kołem barw Goethego*. Odkrył również znajdujące wyraz w zachowaniu oka dążenie barw do współistnienia w harmonii. Przeżycie barw, wyrażających również jakości moralne, nie miało dla Goethego charakteru subiektywnego, podlegało szkoleniu, mogło więc stać się podstawą nowego podejścia w malarstwie rozszerzonego przez Rudolfa Steinera. Idee Goethego inspirowały Turnera, powoływali się na nie również Kandyński i Klee. Pragnienie doświadczenia i przeżycia barwy jako będącej obrazem sił pozazmysłowych działających w świecie zmysłowym prowadziło między innymi Henni Geck, Gerarda Wagnera, Margaritę Wołoszynę czy Asję Turgieniew w ich poszukiwaniach malarskich.

Na wystawie będzie można zobaczyć również plansze Goethego do jego doświadczeń z pryzmatem oraz rysunki tablicowe Rudolfa Steinera, akwarele i szkice wykonane m.in. dla szkoły waldorfskiej.